

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha: 3. 12. 2018
Č.j. MSP-518/2018-OJD-SPZ/2
Počet listů:2
Přílohy:1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obviněná R.F. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: tr. spis Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 52 T 155/2017 (část soudního spisu)

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněné R.F.roz. L.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Městského soudu v Praze, jako soudu odvolacího, ze dne 4. 9. 2018 sp. zn. 5 To 289/2018.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. 5. 2018 sp. zn. 52 T 155/2017 byla obviněná R.F. (dále jen „obviněná“) uznána vinnou přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pomocí podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku [zjevná písařská chyba, správně má být uvedeno „návodem“] k zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 5 písm. c) trestního zákoníku, zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Za tyto trestné činy a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, jímž byla uznána vinnou trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 15. 6. 2016 sp. zn. 2 T 148/2016, pravomocným dne 12. 7. 2016, a dále za účastenství ve formě

pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k přečinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byla uznána vinnou rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31. 10. 2016 sp. zn. 51 T 95/2016, pravomocným dne 31. 10. 2016, byla odsouzena podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 roků, pro jehož výkon byla zařazena do věznice s ostrahou. Obviněný byl dále podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců. Nálezací soud současně zrušil výroky o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 15. 6. 2016 sp. zn. 2 T 148/2016 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 31. 10. 2016 sp. zn. 51 T 95/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Součástí rozsudku je i výrok o náhradě škody poškozeným, a to podle ust. § 228 odst. 1 tr. řádu a § 229 odst. 1 a § 229 odst. 2 tr. řádu.

Jak bylo zjištěno z trestního spisu, citovaný rozsudek obviněná dle doručky převzala dne 19. 6. 2018 a její obhájce JUDr. J.K. dne 11. 7. 2018 prostřednictvím datové schránky. Odvolání obviněné ze dne 17. 7. 2018 podané prostřednictvím obhájce JUDr. J.K. bylo téhož dne doručeno do datové schránky nálezacího soudu. Ve smyslu ustanovení § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu a § 248 odst. 1 trestního řádu tak bylo podáno předmětné odvolání osobou oprávněnou a včas.

Městský soud v Praze (dále jen „odvolací soud“) odvolání obviněné R.F. podle § 253 odst. 1 trestního řádu zamítl s odůvodněním, že rozsudek byl obviněné F. poštou doručen do vlastních rukou dne 19. 6. 2018 a obhájci jmenované již dne 11. 6. 2018, přičemž obviněná byla o podmínkách účinného podání odvolání v opisu rozsudku správně poučena. Odvolací soud dochází k závěru, že lhůta k podání odvolání proti rozsudku počala běžet dne 20. 6. 2018 a posledním dnem, kdy bylo možné podat účinně odvolání, byla středa 27. 7. 2018 [zjevná písařská chyba, správně má být středa 27. 6. 2018].

Usnesení nabylo právní moci dne 4. 9. 2018, když proti němu zákon stížnost nepřipouští (§ 141 odst. 2 trestního řádu).

Podle § 248 odst. 1 trestního řádu se odvolání podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Podle § 253 odst. 1 trestního řádu odvolací soud zamítne odvolání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Odvolací soud posledně citované ustanovení trestního řádu porušil v neprospěch obviněné, neboť při svém rozhodování vycházel z nesprávně zjištěných skutečností, když totiž vzal za relevantní datum doručení opisu rozsudku nálezacího soudu Mgr. K.K., obhájci obviněné M. P., jemuž byl rozsudek doručen dne 11. 6. 2018, a nikoliv datum doručení opisu rozsudku JUDr. J. K., obhájci obviněné R.F., kterému byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. 5. 2018 sp. zn. 52 T 155/2017 doručen až dne 11. 7. 2018.

V důsledku zjištěného pochybení byla R.F. odepřena možnost soudní ochrany, která jí jako osobě obviněné náleží, neboť na základě obviněnou včas podaného odvolání měl Městský soud v Praze v dané věci postupovat podle ust. § 254 odst. 1 tr. řádu, podle kterého platí, že pokud

nezamítne nebo neodmítne odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání i správnost řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Vzhledem k výše uvedenému **navrhuji**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Městského soudu v Praze, jako soudu odvolacího, ze dne 4. 9. 2018 sp. zn. 5 To 289/2018 byl porušen zákon v ustanovení § 253 odst. 1 trestního řádu v neprospěch obviněné R.F.;
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil napadené usnesení i všechna případná další obsahově navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu, a
3. podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Městskému soudu v Praze, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 44/2018](#)